Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1670/2006

af 10. november 2006

om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer

(kodificeret udgave)

(EUT L 312 af 11.11.2006, s. 33)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006	L 365	52	21.12.2006
►M2	ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 873/2007 af 24. juli 2007	L 193	3	25.7.2007

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1670/2006

af 10. november 2006

om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer

(kodificeret udgave)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1784/2003 af 29. september 2003 om den fælles markedsordning for korn ([1]), særlig artikel 18,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen ([2]), særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93 af 15. oktober 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår fastsættelse og ydelse af tilpassede restitutioner for korn, der eksporteres i form af visse alkoholholdige drikkevarer ([3]), er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ([4]). Forordningen bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.

(2) Ved artikel 16 i forordning (EF) nr. 1784/2003 er det fastsat, at kriterierne for ydelse af eksportrestitutioner kan tilpasses til den særlige situation i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til de særlige fremstillingsprocesser for visse alkoholholdige drikkevarer fremstillet af korn. En sådan tilpasning er nødvendig for visse alkoholholdige drikkevarer, for hvilke der ikke er nogen forbindelse mellem kornprisen ved eksporten og kornprisen på fremstillingstidspunktet, og for hvilke det er umuligt at identificere det korn, som indgår i det endelige produkt til eksport, da dette er sammensat af en lang række varer, så meget desto mere som der desuden er fastsat en obligatorisk lagringsperiode på mindst tre år for de pågældende drikkevarer.

(3) Disse vanskeligheder kendes navnlig for Scotch whisky, for Irish whiskey og for spansk whisky.

(4) Den sædvanlige restitutionsordning bør finde tilsvarende anvendelse i det omfang, det er muligt. Der bør derfor ydes restitution for det anvendte korn, som opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, i forhold til de mængder alkoholholdige drikkevarer, som udføres. De mængder af dette korn, som er destilleret, bør derfor multipliceres med en samlet fast koefficient, som beregnes på grundlag af de nationale statistikker, som de pågældende medlemsstater forelægger. Forholdet mellem de samlede mængder af de pågældende alkoholholdige drikkevarer, som

([1]) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 78. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1154/2005 (EUT L 187 af 19.7.2005, s. 11).
([2]) EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.
([3]) EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1633/2000 (EFT L 187 af 26.7.2000, s. 29).
([4]) Se bilag I.

▼B

eksporteres, og de samlede mængder, som udbydes til salg, synes at være et rimeligt og enkelt grundlag. Udtrykkene »samlede eksporterede mængder« og »samlede markedsførte mængder« bør defineres. Ved fastsættelsen af de mængder korn, der er destilleret, samt af koefficienten bør der ses bort fra de mængder, der er omfattet af ordningen for aktiv forædling.

(5) Det er nødvendigt at tilpasse koefficienten, navnlig for at sikre sig mod, at ydelsen af denne restitution også bevirker en unormal forøgelse af lagrene.

(6) Artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1784/2003 gør det muligt at differentiere restitutionen efter destinationen. Der bør derfor fastsættes objektive kriterier, som fører til udelukkelse af restitutionen for visse destinationer.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte, hvilken dato der skal være afgørende for den restitutionssats, der skal anvendes. Datoen bør i første omgang afhænge af tidspunktet for kornets anbringelse under kontrol og for de mængder, der destilleres sidenhen, af hver fiskal destillationsperiode. Betalingen af restitutionen er betinget af, at der fremlægges en destillationsangivelse som bevis for, at kornet er blevet destilleret. Angivelsen bør indeholde de oplysninger, der er nødvendige for at beregne restitutionerne. Den første dag i hver fiskal destillationsperiode kan også være den udløsende begivenhed for landbrugsomregningskursen i overensstemmelse med kriterierne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2799/98.

(8) Med henblik på anvendelsen af nærværende forordning er det nødvendigt at vide, om produkterne er udført af Fællesskabet, og i visse tilfælde også at kende deres destination. Det er derfor nødvendigt at anvende den definition på udførsel, der er anført i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks ([1]), samt de beviser, der omhandles i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 af 15. april 1999 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter ([2]).

(9) Med henblik på fastsættelse af koefficienten bør det gøres obligatorisk at forelægge visse beviser for eksporten af de alkoholholdige drikkevarer. Det bør fastsættes, at artikel 43 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ([3]) anvendes for returvarer ved genindførsel til Fællesskabets område, såfremt de særlige betingelser er opfyldt.

(10) Det bør fastsættes, at medlemsstaterne skal fremsende de nødvendige oplysninger til Kommissionen.

(11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastlægges gennemførelsesbestemmelserne vedrørende fastsættelse og ydelse af eksportrestitutioner for korn, der eksporteres i form af alkoholholdige drikkevarer som omhandlet i

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).
([2]) EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 671/2004 (EUT L 105 af 14.4.2004, s. 5).
([3]) EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 410/2006 (EUT L 71 af 10.3.2006, s. 7).

▼B

artikel 16 i forordning (EF) nr. 1784/2003, og for hvilke der i fremstillingsprocessen indgår en obligatorisk lagringsperiode på mindst tre år.

2. Kommissionens forordning (EF) nr. 1043/2005 ([1]) finder ikke anvendelse på de i stk. 1 omhandlede alkoholholdige drikkevarer, jf. dog artikel 6, stk. 1, i nærværende forordning.

Artikel 2

De restitutioner, der er omhandlet i artikel 1, kan ydes for korn, som opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, og som anvendes ved fremstilling af alkoholholdige drikkevarer, der henhører under KN-kode 2208 30 32, 2208 30 38, 2208 30 52, 2208 30 58, 2208 30 72, 2208 30 78, 2208 30 82 og 2208 30 88, og som fremstilles i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 ([2]).

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

a) »en bestemt destillationsperiode«: den destillationsperiode, der er aftalt mellem modtageren og toldvæsenet eller andre myndigheder med henblik på punktafgiftskontrol (fiskal periode)

b) »de samlede eksporterede mængder«: de mængder alkoholholdige drikkevarer, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, og som er udført til en destination, som restitutionen finder anvendelse for

c) »de samlede markedsførte mængder«: de mængder alkoholholdige drikkevarer, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, og som definitivt har forladt produktionsanlæg og lager med henblik på salg til konsum

d) »anbringelse under kontrol«: anbringelse under en toldkontrolordning eller en administrativ ordning, der frembyder samme garanti, af korn, som er bestemt til fremstilling af de i artikel 2 nævnte alkoholholdige drikkevarer.

Artikel 4

1. Restitutionen ydes for de mængder korn, som den restitutionsberettigede har anbragt under kontrol og destilleret i en bestemt destillationsperiode, multipliceret med en koefficient, der fastsættes hvert år for hver af de pågældende medlemsstater, og som gælder for hver berettiget. Koefficienten udtrykker for de pågældende alkoholholdige drikkevarer forholdet mellem de samlede eksporterede mængder og de samlede markedsførte mængder af den pågældende alkoholholdige drikkevare på grundlag af den konstaterede tendens i udviklingen af disse mængder i det antal år, der svarer til den gennemsnitlige lagringsperiode for den pågældende alkoholholdige drikkevare.

Ved fastsættelsen af de mængder korn, der er destilleret, samt af koefficienten ses der bort fra de mængder, der falder ind under proceduren for aktiv forædling.

Ved beregningen af koefficienten tages der ligeledes hensyn til ændringen i lagrene af en af de pågældende alkoholholdige drikkevarer.

Koefficienten kan være forskellig alt efter de anvendte kornarter.

2. De kompetente organer følger regelmæssigt omfanget af eksporten og lagrenes størrelse.

([1]) EUT L 172 af 5.7.2005, s. 24.
([2]) EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1.

▼B

Artikel 5

Den i artikel 4, stk. 1, omhandlede koefficient fastsættes hvert år inden den 1. juli.

Den anvendes fra 1. oktober til 30. september det følgende år.

Den fastsættes på grundlag af oplysningerne fra medlemsstaterne vedrørende perioden fra 1. januar til 31. december i årene forud for det år, hvor koefficienten fastsættes.

Artikel 6

1. Restitutionssatsen er lig med den sats, der fastsættes i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1043/2005.

▼M1
▼M2

2. Restitutionssatsen er den sats, der gælder den dag, hvor kornet anbringes under kontrol. For de mængder, der destilleres i de fiskale destillationsperioder, som følger efter den periode, hvor kornet anbringes under kontrol, anvendes dog den sats, der gælder den første dag i hver af de pågældende fiskale destillationsperioder.

Den udløsende begivenhed for den vekselkurs, der gælder for restitutionen, er den, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 ([1]).

▼B

Artikel 7

1. Såfremt situationen på verdensmarkedet eller særlige behov på visse markeder gør det nødvendigt, kan restitutionen ophæves for visse destinationer.

2. Såfremt restitutionen ophæves i medfør af stk. 1 eller genindføres, eller såfremt visse markeder ikke længere er restitutionsberettigede under eksportrestitutionsordningen som følge af anvendelsen af en tiltrædelsesakt eller aftaler med tredjelande, tilpasses den i artikel 4, stk. 1, nævnte koefficient. Denne tilpasning består i, at de mængder, der eksporteres til markeder, for hvilke restitutionen ophæves eller genindføres, henholdsvis alt efter tilfældet fraregnes eller medtages i de samlede eksporterede mængder, der anvendes til beregningen af nævnte koefficient. Den tilpassede koefficient anvendes fra den første dag i den fiskale destillationsperiode, der følger efter ændringen af restitutionsberettigelsen for de pågældende markeder.

Artikel 8

I forbindelse med anvendelsen af denne forordning kan malt træde i stedet for korn.

Koefficienten for omregning af malt til byg er i så fald 1,30.

Såfremt den malt, der er anbragt under kontrol, er grønmalt med et vandindhold på mellem 43 og 47 %, er koefficienten for omregning af grønmalt til malt med 7 % vandindhold 0,57.

Artikel 9

1. Kun destillationsvirksomheder, der er etableret i Fællesskabet, er restitutionsberettigede.

([1]) EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.

▼B

2. Destillationsvirksomheden tilsender inden begyndelsen af hver fiskal destillationsperiode myndighederne en angivelse med alle de oplysninger, der er nødvendige for at bestemme eksportrestitutionen, navnlig:

a) en beskrivelse af kornet eller malten ifølge nomenklaturen i den fælles toldtarif, i givet fald opdelt i ensartede partier

b) produkternes nettovægt og vandindhold, angivet for hvert parti, der er anført under litra a)

c) en bekræftelse af, at kornet opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2

d) oplagrings- og destillationssted.

I den fiskale destillationsperiode kan angivelsen ajourføres i forhold til udviklingen i destillationsprocessen for at tage hensyn til de plus- eller minusmængder, der faktisk destilleres.

3. Destillationsvirksomheden tilsender efter hver fiskal destillationsperiode myndighederne en angivelse, i det følgende benævnt »destillationsangivelse«, hvori virksomheden bekræfter, at den i den pågældende destillationsperiode har destilleret det korn, der er omfattet af den i stk. 2 omhandlede angivelse, med henblik på fremstilling af en af de pågældende alkoholholdige drikkevarer; virksomheden angiver desuden, hvilken mængde destillerede produkter der er fremstillet. Angivelsen attesteres af de myndigheder, der foretager anbringelsen under kontrol.

4. Restitutionen udbetales, når der er ført bevis for, at kornet er blevet anbragt under kontrol og destilleret.

5. Den vægt, der skal tages i betragtning med henblik på betalingen, er kornets nettovægt, såfremt vandindholdet er på 15 % eller derunder. Er vandindholdet i det anvendte korn på over 15 %, men højst 16 %, er den vægt, der skal tages i betragtning med henblik på betalingen, nettovægten nedsat med 1 %. Er det anvendte korns vandindhold på over 16 %, men højst 17 %, er nedsættelsen 2 %. Er det anvendte korns vandindhold på over 17 %, er nedsættelsen 2 % for hver procent, hvormed vandindholdet overstiger 15 %.

For så vidt angår anden malt end den i artikel 8 omhandlede grønmalt, er den vægt, der skal tages i betragtning med henblik på betalingen, maltens nettovægt, såfremt vandindholdet er 7 % eller derunder. Er vandindholdet i den anvendte malt på over 7 %, men højst 8 %, er den vægt, der tages i betragtning med henblik på betalingen, nettovægten nedsat med 1 %. Er maltens vandindhold på over 8 %, er nedsættelsen på 2 % for hver procent, hvormed vandindholdet overstiger 7 %.

Den EF-referencemetode til bestemmelse af vandindholdet i korn og malt, der skal anvendes til fremstilling af de i denne forordning omhandlede alkoholholdige drikkevarer, er den metode, der er anført i bilag IV til Kommissionens forordning (EF) nr. 824/2000 ([1]).

Artikel 10

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at kontrollere nøjagtigheden af de i artikel 9 omhandlede angivelser, samt foranstaltninger vedrørende fysisk kontrol af kornet, destillationsprocessen og anvendelsen af det destillerede produkt.

([1]) EFT L 100 af 20.4.2000, s. 31.

▼B

Artikel 11

1. Biprodukter, der fremkommer ved forarbejdningen, fritages for kontrol, når det er fastslået, at de ikke overstiger den mængde biprodukter, der normalt fremkommer.

2. Der ydes ikke restitution, når kornet eller malten ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet.

Artikel 12

1. Restitutionen udbetales af den medlemsstat, hvor de i artikel 9 omhandlede destillationsangivelser antages.

2. Beløbet udbetales kun efter skriftlig anmodning fra den erhvervsdrivende. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der skal anvendes en særlig blanket til dette formål.

3. Medmindre der foreligger force majeure, skal dokumenterne vedrørende ydelsen af restitutioner indgives i løbet af de 12 måneder, der følger efter dagen, hvor de myndigheder, der anbringer produkterne under kontrol, attesterer destillationsangivelsen; i modsat fald indtræder forældelse.

4. Såfremt der fastsættes en koefficient, der er tilpasset efter bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, skal de erhvervsdrivende, der fra det tidspunkt, hvor denne tilpassede koefficient anvendes, uberettiget har fået udbetalt restitutioner, tilbagebetale disse.

Artikel 13

1. Med henblik på anvendelsen af artikel 4 skal der føres bevis for, at de mængder alkoholholdige drikkevarer, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, er blevet eksporteret.

2. De beviser, der anvendes, er de i forordning (EF) nr. 800/1999 nævnte.

3. I forbindelse med anvendelse af nærværende forordning forstås ved eksport:

a) udførsel som omhandlet i artikel 161 og 162 i forordning (EØF) nr. 2913/92

og

b) levering til destinationer som omhandlet i artikel 36 i forordning (EF) nr. 800/1999.

4. Produkter anbragt på proviantoplag, der er godkendt efter artikel 40 i forordning (EF) nr. 800/1999, betragtes også som eksporteret. Når produkter er blevet anbragt på sådanne oplag, finder artikel 40 til 43 i nævnte forordning tilsvarende anvendelse.

Artikel 14

1. De alkoholholdige drikkevarer registreres som eksporterede på den dag, hvor toldformaliteterne vedrørende udførslen afsluttedes.

2. Den angivelse, der forelægges ved afslutning af toldformaliteterne ved udførsel, skal indeholde følgende oplysninger:

a) en beskrivelse af de alkoholholdige drikkevarer i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur

b) mængden af alkoholholdige drikkevarer, der skal eksporteres, udtrykt i liter ren alkohol

▼B

c) sammensætningen af de alkoholholdige drikkevarer eller en henvisning til denne sammensætning, således at det er muligt at fastslå, hvilken kornart der er anvendt

d) den medlemsstat, hvor produktionen er foregået.

3. Ved anvendelse af stk. 2, litra c), er det, hvis den alkoholholdige drikkevare er fremstillet af forskellige kornarter og er resultat af en yderligere blanding, tilstrækkeligt at anføre dette i angivelsen.

Artikel 15

1. For at et parti alkoholholdige drikkevarer kan registreres som eksporteret, skal de i artikel 13 omhandlede beviser være indgivet til de hertil udpegede myndigheder senest seks måneder efter dagen for afslutningen af toldformaliteterne vedrørende udførslen.

2. Hvis beviserne ikke kan fremlægges inden for den fastsatte frist, selv om eksportøren har bestræbt sig på at fremskaffe dem inden for fristen, kan der indrømmes supplerende frister, der dog ikke kan overstige seks måneder i alt.

Hvis der fremlægges bevis for eksport efter udløbet af de frister, der gør det muligt at henregne eksporten til den eksport, der gennemføres i samme kalenderår, bogføres denne eksport sammen med den eksport, der gennemføres i det følgende kalenderår.

Artikel 16

1. Såfremt ordningen for fællesskabsforsendelse finder anvendelse, skal de i artikel 13, stk. 1, omhandlede drikkevarer forsendes efter ordningen for ekstern fællesskabsforsendelse.

2. I forbindelse med anvendelsen af forordning (EØF) nr. 2913/92 anses de i artikel 13, stk. 1, i nærværende forordning omhandlede alkoholholdige drikkevarer som varer, for hvilke de toldformaliteter ved udførsel, der kræves med henblik på ydelse af eksportrestitutioner, er opfyldt. Disse drikkevarer må kun overgå til fri omsætning, såfremt der tilbagebetales et beløb svarende til eksportrestitutionen.

Artikel 17

Ved anvendelse af artikel 7 skal der tillige føres bevis for, at de pågældende alkoholholdige drikkevarer er nået frem til det bestemmelsessted, som restitutionen gælder for.

I så fald er beviset for indførsel i et tredjeland, som restitutionen finder anvendelse for, det bevis, der er fastsat i artikel 15 og 16 i forordning (EF) nr. 800/1999.

Artikel 18

1. De berørte medlemsstater meddeler Kommissionen navn og adresse på de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af denne forordning.

2. De berørte medlemsstater meddeler hvert år inden den 16. juli Kommissionen følgende oplysninger:

a) de mængder af korn og malt, der opfylder betingelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, og som er destilleret i perioden fra 1. januar til 31. december det foregående år, opdelt i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur

▼B

b) de mængder af korn og malt, der i samme periode har været omfattet af proceduren for aktiv forædling, opdelt i overensstemmelse med den kombinerede nomenklatur

c) de mængder af de i artikel 2 omhandlede alkoholholdige drikkevarer, der henholdsvis er udført og markedsført i samme periode, opdelt efter de i artikel 19 nævnte kategorier

d) de mængder af alkoholholdige drikkevarer, der er fremstillet under proceduren for aktiv forædling og sendt til tredjelande i samme periode, opdelt efter de i artikel 19 nævnte kategorier

e) mængderne af alkoholholdige drikkevarer på lager pr. 31. december det foregående år samt mængden af produkter fremstillet i samme periode.

3. Inden den 16. oktober, den 16. januar og den 16. april hvert år meddeler de berørte medlemsstater ligeledes Kommissionen de foreliggende kvartalsvise oplysninger som nævnt i litra a) til d).

4. Efter anmodning fra Kommissionen meddeler de berørte medlemsstater ligeledes de oplysninger, der er nødvendige for at anvende den tilpasning af koefficienten, som er omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Artikel 19

Ved anvendelsen af artikel 18 gælder følgende:

a) »grain whisky« anses for at foreligge, hvor der er anvendt malt og korn

b) »malt whisky« anses for at foreligge, hvor der udelukkende er anvendt malt

c) »Irish whiskey« kategori A anses for at foreligge, hvor der er anvendt malt og korn med under 30 % malt

d) »Irish whiskey« kategori B anses for at foreligge, hvor der er anvendt byg og malt med et minimum af 30 % malt

e) procentsatsen for de forskellige typer korn, der medgår til fremstillingen af de i artikel 14, stk. 3, omhandlede alkoholholdige drikkevarer, beregnes på grundlag af de samlede mængder af de forskellige kornarter, der medgår til fremstilling af de i artikel 2 omhandlede alkoholholdige drikkevarer.

Artikel 20

Forordning (EØF) nr. 2825/93 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Ophævet forordning med ændringer

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2825/93	(EFT L 258 af 16.10.1993, s. 6)
Kommissionens forordning (EF) nr. 3098/94	(EFT L 328 af 20.12.1994, s. 12)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1633/2000	(EFT L 187 af 26.7.2000, s. 29)

▼B

BILAG II

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 2825/93	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1, første og andet afsnit
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 1, fjerde afsnit
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 2
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13, stk. 1 og 2	Artikel 13, stk. 1 og 2
Artikel 13, stk. 3, indledende tekst	Artikel 13, stk. 3, indledende tekst
Artikel 13, stk. 3, første led	Artikel 13, stk. 3, litra a)
Artikel 13, stk. 3, andet led	Artikel 13, stk. 3, litra b)
Artikel 13, stk. 4	Artikel 13, stk. 4
Artikel 14	Artikel 14
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17	Artikel 17
Artikel 18	Artikel 18
Artikel 19	Artikel 19
Artikel 20	—
—	Artikel 20
Artikel 21, første afsnit	Artikel 21
Artikel 21, andet afsnit	—
—	Bilag I
—	Bilag II